

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Arg. VII.

ROCK ISLAND ILL., och Moscow, Idaho, Januari 1906.

No. 1.

Nyårstankar.

G. FLETWOOD.

*Herren Sebaot är med oss,
Jakobs Gud är vårt beskydd.
Äfven i den tid, som stundar,
går han fram, med makt beprydd.
Samma hand, som förr vid Mamre
nådigt ledde Abraham,
samma hand oss trofast förer
genom otrons horder fram;
ej vi bäfva, ty vi följa
hjälten utaf Juda stam.*

Allt det gamla Gud förlåter
på sitt gamla fadersvis,
bjuder daglig nåd och kärlek, —
för vår själ hvad himmelsk spis!
Stå vi svaga — Gud är starkhet,
och hans segerkraft blir vår.
Fattas visdom — Gud är vishet,
öfver nöd och nåd han rår.
Se, så går det på Guds godhet
närmare himlen är från år.

Må vi djupt i själen gömma
Herren Jesu kärleksbud:
Den som mest Guds vännar tjänar,
han står främst hos Herren Gud.
Denna grundlag i Guds rike
må vi dagligt stafva på,
aldrig önska större ära
än hvarandras fötter två.
Himmelsk sällhet ses på jorden,
där Guds folk Guds vägar gå.

Vill vår ovän friden störa,
Gud är mäktig. Gud kan hämnas,
må vårt hjärta ej bli kallt.
han skall vedergälla allt.
För vår Fader fritt vi säge,
hvad oss här gör sorg och men;
då blir hjärtat åter stilladt,
då blir själen lugn och ren.
Den Guds vännar rör, han rörer
Herrens egen ögonsten.

Ej i villsam tid vi spörje:
Hvad skall Herrens folk nu tro?
Världens klokskap föder oro,
Herrens ord ger frid och ro.
Må de vise mästra Herren,
Gud, vår Gud, begåbbar dem.
Utan mänskligt råd han bygger
ostörd sitt Jerusalem.
Han har grundlagt sköna jorden,
danat himlens sälla hem.

Du, Guds barn, som vefullt klagat:
ack, vår tid är otrons tid,
lyft din ögon upp, se skaran,
som af Herren får sin frid!
Se, Guds våldes klarhet lyser
änna upp en bleddränkt jord.
Na hans makt, hans nåd, hans visdom
skall bland folket varda spord.
Stilla blott och stärk din ande
vid Guds kärleks nådesbord.

Allt härintill har Herren hjälpit oss.

1 Sam. 7: 12.

Israels historia är ett stående vittnesbörd om Guds underbara och nådefulla ledning af sitt folk på jorden. Dess allmänna drag visa Guds trofasthet, hans tålmod, förbarmande kärlek och nåd mot sitt Israel, som så ofta visade sig ohörsamt och bröt det förbund, som Gud hade ingått med detsamma. Samma historia går genom tiden. Gud håller sitt förbund, hur hålla vi vårt?

Till Guds nådefulla ledning hör äfven hans faderliga tuktan och kärleksfulla aga. Hvad hade det väl blifvit af Israel, hade Gud ej hejdat det i dess lopp och tuktat det till bättring? Ett det svåraste ris, som Gud därtill begagnade, var hans och hans folks fiender. Men när dessa fått tjäna honom och Israel stod förödmjukadt och ropade om hjälp i nöden, då brast fadershjertat af förbarmande, då måste fienderna fly och barnen komma till ära. Vid ett sådant tillfälle af erfaren stor nöd och förödmjukelse samt underbar hjälp och hugsvalelse var det, som Samuel mellan Mispa och Sen uppreste den minnesrika "hjälpstenen" och sade: "Allt härintill har Herren hjälpt oss."

Denna sten skall stå där till ständig erinran ej blott om den närvarande hjälpen, utan äfven om den barnhärtighet och nåd, som vederfarits under dagar som flytt. Den skulle ock för all framtid erinra därom, att Herren vill och kan hjälpa i all nöd och hugsvalelse i all bedröfvelse, ty han är och förblifver densamme, som han alltid varit.

Vid slutet af detta år hafva äfven vi orsak att med Samuel erkänna: "Allt härintill har Herren hjälpt oss." Under växlande erfarenheter af synd och nåd, mörker och ljus, sorg och glädje, nåd och hugsvalelse har Herren varit trofast, barnhärtig och nådig. Med våra många synder, fel och brister hafva vi förtjänat onåd och vrede, men fått röna

idell godhet och nåd. Den tuktan, som vi på ett eller annat sätt hafva fått erfara, har varit till bättring och således idell godhet och nåd och därför medfört hugsvalelse och frid. Vid början af detta år försäkrade oss vår himmelske Fader: "Jag skall icke öfvergifva eller förgäta dig, och under detsamma har han visat sig vara den, som förlåter alla synder och helar alla brister. Därför hafva vi orsak att vid dess slut i böffärdighet och tro erkänna: Herren har hjälpt, han har visat sig trofast i sina löften, hvilka i honom äro ja och amen.

Utkorade i Kristus.

Det var vid en af våra större järnvägsstationer. Jag gick fram och åter på perrongen, sysselsatt med den föga angenäma uppgiften att vänta på tåget. Som jag gick, hejdades jag af en herre, hvilken jag efter en stund mindes mig ha sett en afton vid ett möte några mil därifrån. Han sade mig sitt namn och bad om ett samtal; men i detsamma kom tåget och vi blefvo åtskilda. —

Då jag kommit in i kupén och fått mina reseffekter väl instafvade, gick jag bort till fönstret och såg efter mannen; men tåget gick, utan att jag fått syn på honom. Efter en stund kom han emellertid in i den vagn, där jag satt. Vi bytte några hvardagliga anmärkningar med hvarandra, tills konduktören kom för att visera biljetterna, då vände han sig till honom med några ord, och därefter sade han till mig: "Följ med hitin!" Jag följde med in i en tom andra klass kupé.

Här inne öppnade han sitt hjärta och omtalade sin historia för mig. Under det tåget brusade fram öfver den vida slätten, berättade han följande:

"För några år sedan var jag en kristen. Ingen i mitt hem förstod mig, utan alla visade mig fiendskap, men det betydde föga, ty jag hade inre frid, som höll mig uppe i kampen. Jag började en söndagsskola och ledde lyckligt en tid bortåt. Men

så småningom försvann glädjen och med den min motståndskraft. Jag lät min mor och mina systrar förmå mig att deltaga så i ett, så ett annat, visserligen oskyldiga ting för denna världens barn, men mitt samvete dömde det som synd. Efter någon tid märkte jag, att Anden vikit från mig: jag var blifven hård, kall och likgiltig och sökte själf de nöjen, till hvilka jag förut måste lockas. Mina troende vänner talade med mig. Jag lyssnade gärna på dem, men deras ord lämnade mig oberörd. Mitt inre var och är närmast lik en iskällare; jag är utkorrad till förtappelse, därom är jag viss. Och de mina — fast jag gör allt för dem, hatar jag dem dock innerst. Lifvet är mig värdelöst; jag lefver som ett djur, ty min själ är för visso redan i de fördömdas tillstånd.”

Ungefär så ljöd rans berättelse.—

På allt, hvad jag försökte framhålla, gaf han till svar: “Men jag är utkorrad till förtappelse.” Det var en sådan underlig stämning där inne i kupén. Detta lifvets härligheter föreföllo oss båda som dimfigurer och vansklighet. Vi fortsatte samtalet, tills tåget nått den plats, där jag skulle stiga af, och då kommo vi öfverens om att korrespondera. —

Jag vill nu icke stanna vid denna berättelse; den talar för sig själf, och dess varnande språk torde alla förstå. Men det är en annan sak, som den kommit mig att tänka på. Det är förvisso så med våra dagars ungdom, att den är ganska ytlig. De stora, djupa frågorna har den icke för vana att söka komma till botten i eller klargöra för sig själf; detta gäller mycket ofta äfven den troende ungdomen. Vårt fall i Adam, upprättelsen i Kristus, Guds eviga nådaval, aek, dessa frågor äro mycket för ofta som en okänd mark för den yngre generationen. Ungdomen håller på att vänja sig vid “mjölk” och se förbi den “stadiga maten”. Detta vet djäfvulen att begagna sig af. När nu ett fall inträffar, så skjuter han fram t. ex. utkorreläran och stänger därmed vägen till nådastolen. För att om möjligt vara någon till gagn skulle jag därför vilja dröja några ögonblick vid den frågan.

I Efeserbrevets 1: 4 står så här: “Han har utvalt oss i Kristus före världens grundläggning.” Dessa ord syfta otvifvelaktigt i första rummet på Paulus och dem, till hvilka han

skref, men de gälla dessutom alla, som äro i Kristus Jesus. Gud har nämligen till salighet utvalt alla, som tro på Jesus. De blifva också saliga. Därför är frågan den: Tror jag på Jesus eller ej? Nu torde någon svara: “Ja, där är just knuten, jag tror icke på Jesus.” I sanning — ställningen vore förtviflad, i fall nu Gud hade bestämt, att en del människor icke hade någon del i Jesus, icke kunde komma till tro på honom. Men nu är det, Gud ske tack, icke så. Utan sedan Gud först bestämt att alla, som komma till tro på Kristus, skulle vara utvalda till frälsning, bestämde han, att Kristus skulle vara *alla människors* frälsare, och att hvem som helst skulle få komma till honom, tro på honom och i honom få sitt allt. Detta står i full öfverensstämmelse med Guds ord; läs och jämför Joh. 3: 14—18; Rom. 8: 29, 30! Därför står det en hvar fritt att *tro*, tro som ogudaktig. Hvem som vill får komma. Så är utkorelsen på visst sätt, hvad oss personligen angår, lagd i vår egen hand. Läs 2 Petr. 1: 10, och se där, att aposteln talar om att “göra sin kallelse och utkorelse fast”. Säg så här: “Herre Jesus, du har bjudit alla syndare komma till dig och lofvat att höra de bortfärdigas suckar. Och nu, Herre, kommer jag. Jag har illa syndat och föraktat dig, men du har lofvat att ingen utkasta; förlåt mig därför alla mina synder, gif mig din Helige Ande åter och npptag mig i dina utvaldas antal! Hör mig, och lät mig finna ro hos dig! Amen!” Härtill kan du lägga ett “Fader vår” och “Herrens välsignelse”. När se'n efter bönen djäfvulen säger: “Skulle du *nu* vara en kristen, ett Guds barn”, så drif ut honom och säg: “Vik bort, satan, ty *det står skrifvet*: ‘Den till mig kommer, honom skall jag sannerligen icke kasta ut’.” Håll det för en evig och orubblig sanning, att du är återlöst just sådan du är, att du är ett Guds barn på grund af Jesu Kristi blod och död, på grund af det eviga nådavalet i Kristus. När djäfvulen säger: “Du är utkorrad till förtappelse”, så säg: “Du kommer för sent med din påminnelse. Nu har jag gått till Jesus och lämnat mig åt honom, och det står skrifvet: ‘Gud har utvalt oss i Kristus, förr än världens grund var lagd.’ Nu är jag i Kristi händer.” På detta sätt måste man trötta djäfvulen och tro Gud mer än sitt eget hjärta. *D. U. T.*

En pärla.

Jag sökte pärlor, äkta pärlor. Min inre varelse fordrade, att de skulle vara äkta, att de skulle vara så klara och genomskinliga som daggdroppen, hvilken i blommans kalk speglar solens ljus. — Och med mig sökte många andra.

Jag fann pärlor ibland efter en hel dags sökande, jag fann dem i aftonens timmar, då solen gått ned. Och jag vardt glad, ty jag älskade pärlor. Men då solen gick upp, i morgonljusningen af en ny dag, då såg jag, att mina pärlor ej voro äkta, de hade pärlans form, men ej hennes klarhet.

Och de, som sökte med mig, de sade: “Det är föfångt nu att finna äkta pärlor, nöj dig med dem, du fann, de likna ju pärlor!” Jag trodde dem, men kunde dock ej upphöra att söka.

I morgonsolens ljus, i middagens hetta, då solen sjönk i kvällens dunkel, jag sökte ännu i nattens tysta timmar.

Så fann jag en gång en pärla, den klaraste af alla, som jag funnit. Och jag vardt glad, ty jag var trött af mitt långa sökande.

Jag såg i den pärlan solens bild, solens härlighet och ljus, och jag var nöjd med hvad jag funnit. Jag älskade pärlan för den sol, som den speglade, och jag gömde skatten vid mitt hjärta som min dyrbaraste egendom, jag var rik, jag var lycklig.

Men då hände sig, att jag under en resa blef öfverfallen af röfvere, och de togo från mig allt hvad jag ägde, och först togo de pärlan. Blödande ur många sår lämnade de mig sedan i ödemarken att förgås.

Mycket folk gick förbi mig, men då de sågo mig ligga blödande, förstodo de, att trakten var osäker, och de skyndade förbi.

Somliga människor stannade dock en minut, och då jag sade dem, att jag sörjde öfver den skatt, som jag förlorat, sade de: “Samlen eder icke skatter på jorden, som mal och rost förstöra, och där tjufvar bryta sig in och stjåla.”

Men jag hörde ej på dem, ty min själ var bedröfvad intill döden. Och människorna drogo bort och lämnade mig ensam att dö i öknen.

Då slöt jag mina ögon och var ej till för någon eller något.

I den stunden ropade någon mitt namn. Det var en röst så låg som en hviskning, som en röst inifrån

min egen själ, men det var på samma gång en stämma så mäktig, att himmel och jord behärskades af den.

Och då jag öppnade mina ögon, stod en hög främling framför mig.

"Du är sårad", sade han, "låt mig hjälpa dig."

Han förband och helade mina sår och talade ljufliga ord till mitt hjärta. Undrande såg jag upp i hans ansikte, ty det ansiktet, det var som en ängels ansikte, ja, det sken såsom solen.

För den synen glömde jag all världens härlighet och glans, glömde pärlan, som speglat solen, och hvars förlust jag begrätit, jag glömde allt annat och sade: "Herre, jag vill följa dig, hvart helst du går."

Men medan jag så talade, blef han såsom förklarad för mig, och jag såg, att det var honom jag sökte, då jag sökte pärlor, det var honom, som min själ åträdde, då jag aldrig blef nöjd med de pärlor, jag fann, och det var något af hans klarhet, som jag såg och älskade hos den pärla, jag förlorat.

* * *

Nu söker jag ej pärlor mer, ej skatter, som mal och rost förtära, och som tjufvar kunna stjåla ifrån mig. Nu följer jag i den mannens spår genom lifvet, och dalarna bli ljusa och höjderna stråla af klarhet.

Och ju närmare jag följer honom, ju mera skön och härlig blir han, — och ju mera slocknar jag och allt, som hör denna världen till.

Men då jag slocknar, då lyser hans härlighet in i mig, — och då jag upphört att vara till, då är jag — en pärla i hans krona.

D. U. T.

Kyrkliga nyheter.

Seattle. Dorkas-föreningen hade sin höst- eller vinterauktion den 8 december. Mr Fritiof E. Sohl, som många gånger förr tjänat föreningen såsom organist, öfverträffade sig själf denna afton. Det gick ledigt med försäljningen, och sakerna blefvo i allmänhet väl betalda. Vi torde nämna något i ett annat nummer om hvad både denna och ungdomsföreningen uträttat under det gångna året.

Julhögtiden var skön i både andligt och lekamligt hänseende. Vid julottan så väl som vid barnfesten, som hölls den 27 på aftonen, kunde icke alla komma in i kyrkan. Annars är vår kyrka vanligen stor nog,

men vid dessa tillfällen är hon för liten. Hvilken outhärlig känsla genombärfvar icke hvarje svenskt-lutherskt hjärta, när man på den tidiga julmorgonen i festprydd helgedom får sjunga den härliga psalmen: "Var hälsad, sköna morgonstund" och läsa de oförläppliga orden ur profeten Esaias 9:de kapitel! Gud vare lof, att han gaf oss sin Son! Må vi alla mottaga honom i troende hjärtan till frälsning!

Ungdomsföreningen firade nyårsfest fredagsaftonen den 29 dec. Denna vår förenings program hafva alltid ett mycket godt och till stor del religiöst innehåll. Efter festens slut anmärkte en man från landet, som för tillfället var med: "Det är skönt att I med sådana program kunnen hålla så mycket folk tillsammans." Gud allena ära!

Söndagen den 7 jan. 1906 hade vi intagning af nya medlemmar och nattvardsgång. Tisdagen den 9 jan. höll församlingen sin årsstämma.

Må Gud i rikt mått välsigna hela sin församling på jorden under det ingångna året. Från Seattle hälsa vi alla COLUMBIAS läsare och tillönska dem ett godt nytt år i Jesu namn.

* * *

Moscow-pastoratet. Att i detalj beskrifva julfirandet inom detta pastorat med sina tre församlingar skulle taga väl mycket af tidningens utrymme i anspråk och därjämte möjligen trötta läsaren. Efter bästa förmåga sökte vi fira den stora högtiden. Julaftonen hölls högmässogudstjänst i Cordelia-församlingen, julotta i Moscow och högmässogudstjänst i Troy. I de båda sistnämnda församlingarna hölls ock ganska lyckade söndagsskolfester. Församlingen i Moscow ihågkom sin lärare med ett vackert juloffer. För detta och andra enskilda gåfvor inom pastoratet tackas hjärtligt!

Årsstämmor hafva hållits inom alla tre församlingarna. Vid dessa framgick det, att tillståndet, åtminstone hvad det yttre angår, ter sig i en ljus och förhoppningsfull dager. Beträffande det inre saknas icke anledningar till glädje, liksom det yttre ock har sina skuggsidor. Må Herren i nåd allt mer få vinna herraväldet öfver hjärtana. Må hans verk hafva framgång ibland oss och allestädes!

I Moscow glädjas vi öfver att snart få mottaga konferensen till sitt fjortonde årsmöte. Glädjen är

så mycket större, som vi vänta att ha vår nya kyrka färdig att inviga i sammanhang med sagda möte. Det blir väl första gången i konferensens historia, som kyrkoinvigning firas i sammanhang med ett årsmöte. Vi hoppas därför innerligt, att konferensen gör sitt till att denna högtid må bli så storartad som möjligt. Vi vänta, att alla pastorer och kateketer må infinna sig, och att så vidt möjligt är hvarje församling må sända ett lekmanneombud. Och härmed utgår en hjärtlig inbjudning till alla! Vi hafva, det tro vi för visso, både husrum och härterum för alla! Varen alla välkomna!

Ombuden från pastoratets församlingar äro följande jämte respektive suppleanter: Moscow: A. Ramstedt, Gustaf Johnson; Troy: Ferdinand Beckman, Andrew Westberg; Cordelia: Andrew Olson, Loth Carlson.

Fru Nelson har i Moscow bildat en förening bland småflickorna, "Willing Workers", som sammanträder hvarannan vecka. Denna lilla förening har satt som sitt närmaste mål att arbeta för en altartaffas anskaffande för vår nya kyrka. Hjärtligt lycka till!

* * *

Coeur D'Alene, Idaho. Vid nattvardsgången den 10 dec. intogos 84 nya medlemmar i församlingen. Af dessa äro 43 kommunikanter.

* * *

Spokane, Wash. Kyrkans underväning begagnades för första gången tacksägelsedagskvällen, då kvinnoföreningen där höll syauktion och serverade middag. Tilloppet af folk var så stort, att icke på långt när alla som ville kunde komma in i den rymliga salen. Inkomsterna belöpte sig till \$240.

* * *

Astoria. Vår församling här har under en längre tid varit festfirande. Knappast var vår 25 års-fest med dess högtidligheter förbi, förrän julen kom med sina förberedelser. Pastorn har knappast haft tid att andas, som man brukar säga, när det är brådtom. Men nu, då detta skrives, drages en lättadens suck.

Det är särskildt om julhögtiden vi önskade nämna något. På julaftonen hölls från kyrkan en mer än vanligt stor och högtidlig begrafning. Fröken Carolina Young hade fått hemlof för att fira julen hos sin Frälsare. Hon afsomnade stilla och fridfullt i tron på honom morgonen den 22 dec. efter ett långvarigt

och svårt lidande. Midt under lidandet var hon dock alltid glad och längtade att få skiljas hädan och vara när Kristus. Hos honom firar hon nu en evig högtid. Att med visshet kunna säga detta är nog sagt vid hennes minne.

På juldagsmorgonen firades otte-sång och högmässa. Vid dessa gudstjänster var kyrkan icke stor nog att kunna rymma alla. Det är både glädjande och högtidligt att se en så stor skara åhörare. Det är ett bevis uppå, att här är icke brist på landsmän i staden. Och så högtidligt och kraftigt har aldrig förr den sköna julpsalmen: "Var hälsad, sköna morgonstund" sjungits i kyrkan som vid detta tillfälle. Pastorn mottog såsom juloffer vid denna gudstjänst något öfver \$45.

På juldagens kväll firade söndags-skolan sin fest, hvilken var i allo lyckad. Regn och storm höllo hvarken barn eller äldre hemma, utan kyrkan var väl fylld äfven vid detta tillfälle.

* * *

Mist—Fishhawk. Annandag jul firades julfest i Mist. Fastän det regnade mot aftonen, kom folket långväga ifrån för att närvara vid denna fest. Både yngre och äldre deltog med i programmet, hvilket var mycket godt och väl utfördt. På onsdagsmorgonen firades gudstjänst i Fishhawk, där äfven mycket folk samlades. Ja, mycket folk, jämförelsevis. Vore vårt folk i städerna så villigt att gå i kyrkan och ginge det så allmänt som här ute, så hade vi åtminstone dubbelt så många församlingar i Columbia-konferensen och mer än dubbelt så stort medlemsantal.

GUSTAF E. RYDQUIST.

* * *

Från La Conner. "Det lyckligaste landet har den torraste historien." Först när ett land blir rätt olyckligt, blir dess historia spännande. Kanske är det i icke ringa mån samma förhållande med en församling. Behsaida hör till de stilla i landet. Dock lefver och röres hon. Kanske till och med något stort sker, fast det sker tyst.

Litet smått må meddelas. Otte-sången var ovanligt väl besökt. Jul-offret var, enligt kassören, det största i församlingens historia. Barnfesten annandagen hade vädret emot sig. Ett egyptiskt mörker rådde, och regnet föll ymnigt. I kyrkan var allt ljust och glädt. Fasten var åtminstone lika god, som någon sön-

dagsskolan hållit. Kyrkan var ock full, trots regn och mörker.

På hemvägen råkade ett åkdon för nära vägkanten. Häst, vagn och de som åkte rullade utför en hög bank. Men ingen skada skedde. Jag tror, det var Guds hand som skyddade. Hvad tror du?

Årsstämman hölls den 4. Rapporterna voro alla uppmuntrande. Stämningen var den allra bästa. Något ovanligt: stämman var väl besökt. Pastorns lön höjdes för ett år sedan. Stallar ha byggts för en kostnad af mer än \$300. Och dock befanns församlingen vara utan skuld. Syföreningen hade bidragit till detta goda resultat med så när \$300. Åter hade en af dess medlemmar, mrs Olof Polson, skänkt \$100 till konferensens mission. Mr N. P. Svenson valdes som ombud till konferensens årsmöte.

Församlingen hade upptagit 54 medlemmar i sin gemenskap. Hon har 116 kommunikanter.

Ungdomsföreningen hade hållit två möten i månaden som regel. Dessutom maj- och nyårsfest samt föranstaltat en föreläsning och en konsert. Allt hade lyckats väl. Hon håller på att samla penningar för en "hall".

Högmässogudstjänst hade hållits hvarje söndag. Något nytt i denna församling. En gång på engelska. Aftonsång hade hållits två söndagar i månaden. Ordet har åhörts med stor uppmärksamhet. Hvad det verkat vet Gud bäst. Vi tro, att det ej skall återkomma fåfängt från hvarje åhörare. Gud gifve, att dess frälsande verkan må bli allt mer allmän. Det behöfs.

Gud välsigne församlingen, all dess verksamhet och alla dess medlemmar.

* * *

Everett, Wash. Julhögtiden firades här i Everett på ett mera ovanligt sätt, i det att en klass af sju barn blefvo konfirmerade söndagen den 24 dec. Den alltid verksamma och snälla kvinnoföreningen hade prydt kyrkan i en mycket skön festskrud, och julgranen saknades icke heller med sin predikan om barnafrid och barnaglädje. Klockan 10 på morgonen samlades barnen och fingo inför en rätt stor åhörarskara redogöra för sin insikt i kristendomens frälsningssamning. De ådagalade god kunskap, och vi hoppas de skola alla blifva församlingen till glädje.

Juldagsmorgonen var ock en skön högtid, och på aftonen firade söndags-skolan sin barnfest. Barnens program var mycket väl inöfvadt och utfördes till heder för både barnen och dem, som haft saken om hand. Må söndags-skolan blott fortfara att tillväxa i både antal och kunskap, och må allas hjärtan redas till ett värdigt härbärke för Jesusbarnet.

Annandag jul hade församlingen i Bothell sin högtid med barnfest på kvällen. Äfven här visade det väl utförda programmet, att söndags-skolan omfattas med stort intresse af både barn och lärare. Gud välsigne äfven den lilla planteringen.

Söndagen efter jul firades Herrens heliga nattvard i församlingen i Everett, då hon ökades med 20 nya medlemmar (utom konfirmanderna), af hvilka 13 voro kommunikanter.

Nyårsdagen hölls årsstämma. Församlingen har haft hård kamp för sin tillvaro, men nu hoppas vi den är på god väg till seger. Visserligen är hon belastad med en tryckande skuld, men hon börjar nu vara i stånd att icke blott bära den, utan äfven så småningom aflyfta den. Kommunikanternas antal är nu, sedan 4 utgått ur församlingen, 62 och hela antalet medlemmar 87.

Kvinnoföreningen arbetar med sin vanliga energi för församlingens framgång, och ungdomsföreningen likaså. En sångkör är nu samlad under ledning af hr Telander Nelson, som anländt hit från Omaha, Nebr.

Må Gud i nåd välsigna sitt folk och kröna arbetet med framgång!

* * *

Tacoma, Wash. Tacoma-nyheter har det varit långt emellan i COLUMBIA på senare tiden. Ja, redaktören, som alltid brukar ha något att förtälja om de platser han besökt, där något särskildt möte ägt rum, har icke ens funnit något att kungöra för COLUMBIAS läsekrets, men kanske detta berott på att han afsiktligt satt sig för att följa det föredöme eller förhållningssätt, hvartill han funnit den själfskrifne Tacoma-rapportören saker eller ock att redaktören såsom rapportören haft så många järn i elden, att han icke kunnat sköta några fler. Annars kunde man i hela konferensen fått kunskap om att det varit missionsmöte i Tacoma i början af november månad, därvid alla Tacoma-distriktets pastorer och resepredikanten Hawkins

voro tillstädes, predikade och diskuterade till allas vår uppbyggelse; att en äfventyrlig roddfärd företogs öfver det då föckniga sundet till Sunne-församlingens lilla, numera så prydliga kyrka, där diskussion fördes öfver samma ämne som i Tacoma: Rättfärdiggörelsen. Han kunde ock hafva omtalat, att distriktets pastorer nu för första gången fingo bese och gästa det nya prästhuset, som den snälla församlingen låtit uppföra och hvilket föll de värda gästerna så väl i smaken, att de berömde både församlingen, huset och byggmästarna; men detta är nu gamla nyheter, som kanske bort behållas i minne endast af oss Tacombor. Hafven dock tack för det kära besöket.

Tabitha- och Lydia-föreningarna hafva haft sina syauktioner efter väl utfört förberedande arbete och insamlingar. Den förras syauktion inbragte \$110, den senares, hvilken förening är nybildad och består af småflickor, följde ett par veckor där-efter och inbragte nära \$40. Tabitha-föreningen har insamlat mellan \$300 och \$400 under året.

Pastor och fru Frisk hade mottagning för församlingen i början af december månad för att bereda henne tillfälle att bese det präktiga prästhus hon byggt och på samma gång liksom inviga det samt för att betyga församlingen sin tacksamhet genom ord och gärning. Orden slöto sig kring texten: Den, hvilken har byggt ett hus, har större ära än själfva huset; gärningen bestod uti en enkel servering uti boningsrummen i kyrkans bottenvåning. En mycket angenäm afton var detta för både församlingen och hennes prästfolk.

Jul och nyår hafva firats på sedvanligt sätt, men icke var det därför en tom sed, utan lif och lust. O nej, för hvarje kristtroget hjärta har det varit jul igen, jul i hjärtat, jul i hemmet, jul i kyrkan, ja, jul i skapelsen, den synliga och den osynliga. Kyrkan omslöt en väldig skara folk vid ottesången. "Var hälsad, sköna morgonstund" uppstämades af den stora församlingen uti det högtidsprydda templet. Tyvärr sjöngo troligtvis många med församlingen den enda gången under hela året och komma väl icke att blanda sina röster med våra igen förrän nästa jul, om de ock vi få lefva. Ogärna voro de icke sedda vid högtiden, men man

önskar så hjärtligt, att det ena högtidsfirandet måtte få leda till fortsatta besök i Herrens hus söndagligen. Församlingen gaf sin pastor det största offer han hittills af henne fått mottaga, och detta oaktadt församlingen byggt prästhuset och bidragit frikostigt därtill.

Söndagsskolans julfest var såsom under förra året ett glädjeämne för både barn och äldre. Ju enklare och barnsligare styckena utfördes, desto mera tilltalande voro de. Julgäfvor vankades det ock, vackra och läsvärda böcker, "candy", nötter och äpplen. Vår söndagsskola i South Tacoma hade sin barnfest eller julfest på dagen, men det var icke mindre en julfest för det. Om Gud vill, hoppas vi med söndagsskolan i So. Tacoma få fira julfest vid tända ljus i eget kapell nästa jul.

Nyårsafton samlades man till gudstjänst i kyrkan. Efter gudstjänstens slut inbjöd ungdomsföreningen församlingen att vaka ut det gamla och in det nya året i kyrkans bottenvåning, där en enkel servering åtnjöts och ett omväxlande program utfördes. Doktor J. R. Brown var aftonens talare. Han sade sig vara glad öfver årens flykt och bjöd sedan på ett läkarefilosofiskt föredrag om grundprinciperna för ett tillfredsställande lif, hvilket han sade sig själf hafva lyckats lefva under det flydda året. Vid årsskiftet uppstående sångkören sången: Godt nytt år! Därefter läste pastorn en nyårstext, talade några ord med anledning däraf och uppsäde en kort bön. Sången 400 i Hemlandssångboken afsjöngs af hela församlingen stående, och med ett godt nytt års tillönskan skildes man att njuta några timmars hvila och sömn, innan årets första dag manade: till verksamhet.

På grund af nattvakan nyårsaftonen firades ingen gemensam gudstjänst nyårsdagen, men på eftermiddagen samlades församlingens röstberättigade medlemmar till årsstämma i kyrkans bottenvåning kl. 2. Stämmans förhandlingar gingo raskt undan. Uppmuntrande rapporter afgäfvos, vittnande om att församlingen varit i full verksamhet under det flydda året, och att densamma krönts med framgång. Men huru allvarligt och fruktbarande arbetet än utförts, kunde man likväl icke berömma sig af att hafva uppfyllt all rättfärdighet, så att man icke stod

till korta i något sitt görande och låtande, ty alltid kunde man gjort något bättre i något stycke. Utaf pastorrapporten framgick, att ordet och sakramenten varit de medel, genom hvilka den Helige Ande varit verksam uti församlingen att föra själar från mörkret till ljuset, att rena och tukta till rättfärdighet, till upprättelse, tröst och helgelse i Kristus Jesus; att Guds Andes verk icke varit fåfängt, äfven om man icke kunde uppräknat alla dem, hvilka Herren känner och hvilka kärna honom, Herden. Församlingen hade ock gått framåt i yttre hänseende: 29 nya medlemmar hade intagits, af hvilka 24 voro kommunikanter, så att hela medlemsantalet nu uppgår till 433. 48 dop hade förrättats, af hvilka 35 voro barn af föräldrar utom församlingen; 8 hade konfirmerats; 28 vigslar, af hvilka endast 4 inom församlingen och i de fallen endast bruden medlem af församlingen; 14 kommunikanter med sju barn hade strukits ut ur församlingen; 14 jordfästats, 5 barn o. 9 vuxna, endast ett barn och en man af dessa inom församlingen.

John Lindberg valdes till sekreterare; Leonard Anderson och John Hedberg till diakoner (återvalda); Gustaf Lindberg (återvald) och C. J. Lindquist till kyrkovårdar; P. J. Johnson till konferensombud och dr J. R. Brown till suppleant; Sidor Johnson till orgelmästare; B. Anderson till söndagsskolföreståndare i den svenska söndagsskolan och John Hedberg till vice; P. J. Johnson till föreståndare för den engelska söndagsskolan och Ida Wendell vice; Chas. Johnson till föreståndare i So. Tacoma-söndagsskolan och A. Nelson för söndagsskolan i South Side Addition.

Stämman utmärktes för sänja och intresse uti församlingens verksamhet.

* * *

Clearbrook. Äfven här ha vi haft julfest och glädje. Söndagsskolan hade anordnat därom för kvällen den 27 dec. Kyrkan var fylld af folk, och de små barnen under Mrs Andrew Larsons ledning voro festtalare. Gud välsigne alla våra söndagsskolbarn. Må de uppväxa och blifva hederliga män och kvinnor, som i sann tro och kristlig dygd upptaga arbetet i Kristi kyrka på jorden, när de gamla icke längre orka hålla i.

Columbia,

officielt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 15 i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktörer:

Pastor B. S. Nyström.

Pastor N. J. W. Nelson.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott.....50 cents.

För helt år till Sverige.....65 "

OBSERVERA!

A den å tidningen eller omslaget fastklustrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerationsstiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. Larson, ordförande,

911 Stewart st., Seattle, Wash.

Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,

1717 Franklin ave., Astoria, Oreg.

Pastor C. J. Renhard, kassör,

560 Rodney Ave., Portland, Ore.

God fortsättning på det nya året!

* * *

Nu är det de goda föresatsernas tid.

* * *

Att göra goda föresatser är bra; bättre är att sätta dem i verkställighet.

* * *

Finner du vid ditt inventarium öfver det nyss hänsydda året, att du icke burit frukt åt Herren, så gif ditt hjärta åt honom nu med det nya årets början. På grund af den gode Vingårdsmannens bön står du ännu kvar i vingården, det är i nådatiden. Kanske detta är ditt sista år på jorden.

* * *

Församlingarna inom vår lilla konferens hafva firat den sköna julhögtiden genom att samlas till gudstjänst på den tidiga julforgonen enligt gammal god svensk luthersk sed. Och söndagsskolorna hafva firat sina tilltalande julfester. Stora skaror, såsom vid inga andra tillfällen, hafva samlats omkring Barnet i krubban. Man har blifvit påmind om Guds oändliga kärlek, som fann uttryck i "Gåfvan, gifven åt världen". Hvarför kom du och var med vid dessa högtidsstunder? Var det

för att i ditt hjärta glädjas öfver och tacka Gud för att det ock blifvit jul i ditt hjärta? Eller kom du som en betungad syndare, sökande delaktighet i den sanna julglädjen? Eller följde du blott med hopen utan något egentligt ögonmål? Huru mycket beror icke på med hurudant sinne man deltagar i sådant högtidsfirande! Det afgör, huruvida man skall få något med af Guds nåds rikedom eller om man går bort ännu tomare än man kommit.

* * *

Snart efter julens högtidligheter följde församlingarnas årsstämmor. Vid dessa gällde det att taga en öfverblick öfver verksamheten under det gångna året. Frågor af största vikt trängde sig då fram till skärskådande. Hvad framåtskridande hade försports i det andliga tillståndet inom församlingen? Hade det varit ett allmänt frågande och sökande efter vägen till lifvet? Huru hade tillståndet på det sedliga området gestaltat sig? Gaf det anledning till öfvervägande sorg eller glädje? Hade man i allmänhet varit rädd för och flytt allt det, som var ondt eller som syntes ondt? Hvad hade utträttats för barnens och de ungas kristliga fostran? Hade ett lifligt intresse för söndagsskolan, kristendomsskolan och konfirmationsskolan gjort sig gällande? Hade dessa betraktats såsom lifsfrågor för församlingen? Hade en "berömvärd" offervillighet för missionen och andra välgörande ändamål förnummits? Kunde det antecknas, att husandakt öfvades allmänt i hemmen, och att Guds ord med andakt och vörndnad åhördes och mottogs, och att de heliga sakramenten med samma vörndnad brukades? Hvad var att säga om offervilligheten för lokal församlingens finansiella behof? Hurudana beslut fattades? Voro de alla sådana, som afsågo att befrämja församlingens allsidiga väl och framåtskridande? Eller lät man sig i något bestämmas af själfviska bevekelsegrunder? Och sist, men icke minst, var man allmänt med vid församlingens årsmöte? Det är en högst nedslående erfarenhet, att så många behaga lysa med sin frånvaro vid dessa viktiga möten. Och dessa, som så stanna borta, äro sedan mycket flitiga och beställsamma uti att klandra allt, som de plikttrogna och samvetsgramma närvarande uträttat. Passande ord att beskrifva ett sådant

handlingssätt äro svåra att finna. Naturligen tänka vi här icke på dem, som af tvingande skäl uteblifva. Här gifves för visso rum för en grundlig bättring. Men, tyvärr, torde våra ord icke komma under ögonen på dem, för hvilka de äro afsedda!

* * *

Året 1905 har varit ett händelserikt år. Utan vidare kommentarier vilja vi anteckna följande tilldragelser på det världshistoriska gebitet: fredsslutet mellan Japan och Ryssland (I förbigående vilja vi påminna Augustanas redaktör om att kriget mellan de båda nationerna icke börjades förlidet år, utan året förut!); Norges slitande af de band, som nära ett sekel förenat detsamma med Sverige; skilsmässan mellan stat och kyrka i Frankrike; återställandet till Finland af dess förra konstitutionella frihet; inbrottet af vidtömfattande revolutionära rörelser i Ryssland med ty åtföljande förfärliga blodbad; och i vårt eget land har man börjat hålla räfst med de väldiga korporationerna.

På det kyrkliga området hafva väl icke förekommit några sådana, för den yttre iakttagelsen förnimbara, stora händelser. Men icke dess mindre går Guds ord ännu fram med makt i världen, äfven om det blott besitter surdegens egenskap att verka i det tysta och fördolda. Kunde vi i perspektiv se resultatet af hela kristenhetens hednamission under det flydda året, så skulle dess storhet visserligen väcka vår häpnad. Detsamma är sant om den inre missionen, sjömansmissionen, immigrantmissionen, den kristliga skolverksamheten, barmhärtighetsverksamheten m. fl. den kristna kyrkans verksamhetsområden. Vår egen synods verksamhet inom dessa områden är ingalunda så obetydlig. Tre af synodens pastorer ha under året utgått på hednamissionsfältet. Detta är en glädjande företeelse. Ett genomögnande af synodalprotokollet skall öfvertyga därom, att synoden utför ett stort och betydelsefullt arbete och att Gud i nåd täckts gifva icke liten framgång åt dess sträfvan den för hans rikets utvidgning och befästande. Och inom vår egen lilla konferens' område går Guds rike framåt. Att i en nyligen bildad församling på missionsfältet kan på en gång infogas 84 medlemmar är ju ett vittnesbörd därom. Nog ske

stora ting i Guds rike både i yttre och inre måtto. Må en hvar se till, att han äger Guds rike i hjärtat och så troget och flitigt verka därför, att andra både nära och fjärran må blifva delaktiga af samma saliga förmåner!

* * *

Med snabba steg närmar sig nu tiden för Columbia-konferensens fjortonde årsmöte, som skall hållas i Sions-församlingens i Moscow, Idaho, kyrka med början onsdagskvällen den 21 febr. Ett förslag är dock å bane, att få mötet framflyttadt ett par veckor eller till den 7 mars; om det går igenom är dock oviss, då detta skrives. Konferensen är nu manstarkare än någonsin tillföre i sin historia. Må det stundande mötet också blifva talrikare besökt än något af dess föregångare. Det är att hoppas att ingen, vare sig pastor eller lekmanambud låter sig af annat än oöfverstigliga hinder afhålla från att infinna sig vid mötet. Må en hvar komma eldad med nit om Guds rike ibland oss med bön om ett välsignelserikt årsmöte. Konferensen får samlas i nybyggd kyrka, som för första gången kommer att begagnas vid årsmötets öppnande. Så får den vara med om dess högtidliga invigning på söndagen under mötet. Mötesdeltagare och gäster kunna vara förvissade om ett hjärtligt mottagande och gästfritt härbergerande å församlingens sida. Alla som ämna sig till mötet ombedjas underrätta församlingens pastor därom några dagar förut.

* * *

På dagordningen vid det stundande konferensmötet komma flera för vår verksamhet viktiga frågor. Blott en af dem må här nämnas, nämligen skolfrågan. Skall något framsteg göras med skolsaken, så måste vi skrida till handling, ju förr ju hellre. Att vi behöfva en skola, torde ingen vilja bestrida. Låtom oss då se till att vi få en upprättad. Spokane-kretsen af den norska förenade kyrkan arbetar nu med all ifver för grundläggandet af en skola, som skall förläggas till Spokane. Redan äro femton tusen dollar subskriberade, och så snart summan stiger till tjugo tusen skall man börja bygga. Skola vi stå stilla och se på och icke göra något för vår egen ungdom i fråga om en smula högre bildning på kristlig grund? Vaknom upp ur vår tröghet och dådlöshet i denna livsviktiga angelägenhet! Ja låtom oss "be up and doing!"

Med detta nummer börjar COLUMBIA sin sjunde årgång. Någon annmälan borde väl skrivas med anledning däraf, men detta har sig något svårt, då hufvudredaktören afsagt sig sitt förtroendeuppdrag och vi endast "pro tempore" redigera tidningen. Emellertid hoppas vi att COLUMBIA kommer att lefva ännu i många år. Hon har visserligen fått kämpa för lifvet, men har hittills lyckats taga sig igenom, tack vare många vänners trogna understöd. Just nu ser det ju lite mörkt ut, såsom framgår af redaktörens klagan i julnumret. Må hans hjärtliga vädjan till resterande prenumeranter hafva åsyftad verkan! Och härmed vilja vi inskräpa den samma till den kraft och verkan det hafva kan!

* * *

Till julen utkom mycken och god litteratur, som vi gärna skulle vilja presentera för läsekretsen, men hinna det ej. Endast ett alster vilja vi nämna, och det är den redan i förra numret omtalade *Julrunan*, ett splitter nytt alster, utgifvet af svenska vitterhetssällskapet vid Augustana College. Om uppsatserna och poemen hafva vi intet annat än godt att säga. *Men annonserna!* Hela sista fjärdedelen af "runan" innehåller bara annonser. För oss var det en missräkning att finna sådana i ett dylikt arbete. I all ödmjukhet vilja vi gifva de lärde herrarna i det exklusiva vittra sällskapet det vänliga rådet, att ur nästa "runa" bannlysa annonserna!!

* * *

Pastor J. Jespersen i Spokane, Wash., har påbörjat utgifvandet af ett litet fyra-sidigt församlingsblad med namnet "Hemvännen", hvaraf första numret kommit oss tillhanda. Blifve det lilla bladet till mycken nytta för församlingen i Spokane!

* * *

OBSERVERA.

På det vänligaste och enträgnaste ombedjas alla resterande prenumeranter att ofördröjligen betala sin skuld till tidningen. Och alla ombedjas lika hjärtligt att med första förnyelse sin prenumeration för innevarande år 1906. Alle man ombord härvidlag, eljes måste COLUMBIA snart upphöra att utkomma! Icke viljen I väl att något sådant skall ske! Tills vidare sändas alla prenumerationsmedel till pastor N. J. W. Nelson, 823 East 5th st., Moscow, Idaho.

Kyrkliga nyheter.

Bellingham. Den sköna julhögtiden har skänkt oss många glada stunder i Herrens hus. Ottesång firades kl. 6 på juldagsmorgonen, då Gud genom sitt ord lät förkunna, att han är med sitt folk, och hur han synnerligen bevisat detta genom sin älsklige Son, vår Frälsare, som lät sig födas människa för att bo och vistas ibland oss och undervisa oss om vägen till himmelen.

På kvällen annandag jul hölls söndagsskolfest, då de små barnen utförde det egentliga programmet. De förtjäna högsta beröm för det ypperliga sätt, hvarpå de framsade sina stycken och sjöngo sina sånger. Högtidligheten höjdes ock genom musikkåren, som spelade fem stycken. Närhelst denna musikkår låter höra sig, finner man, att den är skicklig i sin konst.

Den sista dagen på året kom. Nu skulle man vaka ut det gamla året; så efter gudstjänstens slut på söndagskvällen gick man ned till kyrkans undervåning, där de omtänksamma kvinnorna anordnade om kaffe, och där äfven en "surprise" anordnats till mrs Lindens ära. Hennes trogna tjänst under året som organist är högeligen uppskattad. Vid 11-tiden gick man tillbaka upp i kyrkan igen, som denna kväll för första gången upplystes af sköna elektriska ljuskronor, som ungdomsföreningen låtit insätta för en kostnad af 262 dollars. Musikkåren spelade nu några lämpliga stycken. Mr Carl Gustaf Jerstedt och pastorn höllo tal, och just vid kl. 12 sloknade med ens alla ljusen,—det gamla året hade slutat sina dagar. Nu följde några ögonblick af mörker, snart hördes musikkåren spela fanfar och ljusen började åter tindra, och i ett nu var det åter ljusst, under det kyrkan fylldes af musikens harmoniska toner. Det nya året hade kommit. Jag tänkte mig nu en frälst människosjäl, som sagt farväl åt denna världen, och då det timliga lifvet sloknat som ett ljus, har hon förnöjd och glad svingat sig mot högre rymder, lyssnande till harpors ljud och lofsång, som hälsat henne välkommen till den himmelska härligheten.

Herre, låt mig få möta dig i ditt heliga tempel därhemma och med den frälsta skaran sjunga Lammets sång!

* * *

Ferndale. Här fingo vi fira gudstjänst i vår nya kyrka juldagen kl. 2 e. m. Söndagsskolfest hölls på kvällen kl. 6. Julhögtiden bringar oss alltid något för hjärtat och minnet, kärt och dyrbart. Så skola vi ock minnas i kär hägkomst vår första julfest i den första kyrkan, som i sin anspråkslöshet dock vittnade om högtid, prydd som hon var med ljus och julgran.

Missionsfältet.

Olympia, Black Hills, Shelton, Matlock. Detta distrikt ligger inom Thurston och Mason counties landmärena. Olympia är regeringenssätet för såväl Washington stat som Thurston county. Detta är den längst i söder belägna staden vid Puget Sound och en af de orter, som först bebyggdes här vid Amerikas underbara Medelhaf. Olympia ligger 35 mil sydväst från Tacoma och har förbindelse med den senare både per ångbåt och järnväg. Invånareantalet beräknas nu vara omkring 10,000. Näringsgrenarna äro hufvudsakligen skogsafverkning, timmersågning, åkerbruk, fiske och skeppsfart. Staden är äfven hufvudsätet för skogshuggarelägren, hvilka i stort antal finnas i Thurston och Mason counties. Shelton är hufvudstaden i Mason county och ligger äfven den vid sundet omkring 20 mil i nordväst från Olympia. Black Hills och Matlock äro små byar, hvilka hvar på sitt område äro liksom centra för skogshuggarelägren. Större och mindre farmaresamhällen finnas öster, söder och väster om Olympia.

Den 20 sistlidne september organiserades den svensk-finska lutherska församlingen i Olympia. Befolkningen i dessa trakter utgöres nämligen till stor del af svensk-talande finnar. Pastor Frisk, hvilken gjort missionsresor till detta fält och nedlagt det förberedande arbetet för församlingsorganisation, var den som, lillika med undertecknad, stiftade församlingen. En kvinnornas syförening har redan öfver ett år varit i verksamhet och gjort en god början med insamling af medel för kyrkobyggnadsfond. Sångkören är helt nyligen bildad, men redan vid julottan gladdo den oss med förträfflig sång. Äfven söndagsskolbarnen fröjdade oss vid julfesten med sjungandet af de gamla kärvordna julsångerna och läsandet af sina julstycken. Vi hafva nödgats fira jul och för öfrigt hål-

la våra gudstjänster och möten i lånta hus, men får Herren blott vara med och glädja hjärtat, så blir det jul hvar som helst och när som helst i främlingslandet. Och till Guds pris få vi säga, att han skänkte oss julglädje och julfrid tillsammans med vår kära församling i Olympia. Gud är god, ja, han gifver långt öfver hvad vi kunna bedja eller tänka.

Rochester. I den natursköna och bördiga Chehalis-dalen 25 mil sydväst från Olympia och i sydvästra delen af Thurston county ligger det svensk-finska nybygget Rochester. Det är ett idogt, kraftigt folk, som här brutit upp skog och mark och skaffat sig trefna hem.

Pastor Frisk har under en längre tid företagit missionsresor till detta settlement och äfven stiftat en luthersk församling härstädes. Sammankomster hafva hittills hållits i ett skolhus, men kvinnornas syförening har redan samlat ett betydligt belopp för kyrkobygge, så att församlingen kan när som helst gå i författning med att bygga kyrka. Samhället kännetecknas af endräkt, kärlek till Guds ord och församling samt ett uppoffrande sinnelag. Man är angelägen om att de små skolor föras till Herren i det heliga dopet samt att bibringa de unga kunskap om Gud och hans ord. Detta visade sig också uti barnens svar och läsandet af julstyckena vid barnfesten, som hölls juldagskvällen. Det rådde julfrid och julglädje inom skolhusets väggar den kvällen, äfven om det var mörkt och stormigt där utanför. Det kan till våra kära Rochester-bors beröm sägas, att oväder icke afskräcker dem från att komma till mötena. Då gudstjänst är utlyst komma de mangrant till densamma, sak samma hurudant vädret är.

En dyrbar julgåfva i form af en ny, präktig orgel erhöi församlingen af kvinnornas förening. Det var i sanning en glädjande öfverraskning. Orgeln bidrog nu också på sitt sätt att stämma sinnet till ett rätt julfirande. Församlingen ihäggkom äfven sin lärare med en värdefull julgåfva i form af klingande mynt. All god gåfva, först och främst ende Sonen, kommer ofvanefters ifrån ljusets Fader, därför ske honom af hjärtat lof och pris!

Aberdeen, Hoquiam, South Aberdeen, Cosmopolis. Detta distrikt ligger vid Grays Harbor i Chehalis

county 40 mil väster om Olympia och 15 mil från Stilla hafvet. Invånarnas antal är omkring 20,000. Hufvudnäringarna äro skogsafverkning, timmersågning, skeppsbyggeri, skeppsfart, åkerbruk och fiske. Fältet liknar Olympia—Shelton området, dock bedrifves skogshuggningen, sågningen och utskeppningen här i mycket större skala, så att Grays Harbor har i detta hänseende högsta rekordet bland alla platser på nordvästkusten. Aberdeen och Hoquiam äro störst och ligga vid norra sidan om viken 4 mil från hvarandra, sammanbundna genom en elektisk spårvagnsbana; South Aberdeen och Cosmopolis ligga vid södra sidan.

Den skandinaviska befolkningen på dessa platser är ganska betydlig. En norsk luthersk och en svensk missionsförsamling, med hvar sin bofaste pastor, hafva under många år utfövat verksamhet bland de skandinaviska folken i Aberdeen och de öfriga platserna. Likväl är det ännu en del kyrkligt sinnadt folk, i synnerhet bland svensk-finnarna, som ej kunnat nås af ofvannämnda församlingar. Med tillfälliga besök kan dock under förhandenvarande omständigheter litet eller intet uträttas. Grays Harbor kräfvat en pastors hela tid och kraft, om resultatet skola blifva alls tillfredsställande. Skada blott att vår konferens ej haft en man på detta fält för länge sedan.

Gudstjänsterna i Aberdeen hafva hållits dels i norska lutherska kyrkan, deds i en hall och hafva i allmänhet varit väl besökta. Bland dem som understödd verksamheten märkas J. A. Nordgren med familj, John Lundgren med familj, A. Roblan med familj, Peter Johnson, medlem af sv. luth. förs. i Marshfield, Ore., John Anderson med familj, Martin Antus med familj, Mrs John Lindström, Matt Strömmer med familj, John Strömmer med familj, Mr Josefson från Marshfield, Nels Johnson med familj, Mr Rönnkvist med familj, m. fl. Många hafva uttryckt den önskan, att permanent svensk luthersk verksamhet måtte komma till stånd i Aberdeen, och vi tillägga: må deras önskan genom Guds nåd blifva uppfylld.

I Hoquiam hafva mötena hållits i den s. k. skandinaviska kyrkan, men ej varit så väl besökta som mötena i Aberdeen. Många svenskar och svensk-finnar, finnas dock äfven här och nästan ingen kyrklig verk-

samhet utöfvas bland dem. Mr Peter Johnson från vår församling i Marsfield hade en tid arbete i H. och ifrade mycket för Guds rikets framgång på denna plats. Gud vare tack för den uppmuntran vi erhöles genom honom och öfriga vänner i H. och A. Familjerna Oberg, Erikson, Blomquist, Eklund, Engholm m. fl. hafva befrämjat missionssaken i Hoquiam.

Må Herrens ord vara vår hjärteskatt och blifva oss allt dyrbarare för hvarje dag som går.

Chehalis, Alpha, Ethel, Salkam, Salmon Creek, Toledo, Winlock. Detta område ligger i Lewis county på östra sidan om N. P. stambanan. Större och mindre farmaresamhällen påträffas här öfverallt. Skogen har hittills ej med fördel kunnat afverkas, emedan järnvägskommunikationer saknats. Svenskar äro mångestädes inströdda bland amerikaner och andra nationer, men endast på tvenne ställen förefinnas begynnelse till hvad man kan kalla svenska samhällen, nämligen vid Ethel och Salmon Creek. Ethel ligger vid pass 12 mil öster om N. P.-banans station Napavine. Det är 20 @ 25 år sedan svenskar först började slå sig ned på denna plats. Somliga hafva kommit från Kansas, andra från Dakota, Minnesota m. fl. stater. Det är omkring 12 svenska familjer i settlementet.

Någon svensk kyrklig verksamhet har ej förekommit i detta samhälle. Enstaka fall hafva förefunnits, där föräldrarna sändt barnen till Tacoma eller Portland för att erhålla kristendomsundervisning och blifva konfirmerade. De flesta familjerna hafva åtskilliga barn, somliga af dem nu fullvuxna, så att folkmängden är i det hela ganska betydlig. De gudstjänster, som på senare tiden hållits i koloniens tvänne skolor och i hemmen, hafva i regeln varit väl besökta. Flera hafva uttryckt den önskan, att konferensen måtte tänka på dem med pastorsbesök ibland, så att de finge hafva äfven det predikade ordet hos sig. Ja, Herren göre sitt ord och de heliga sakramenten dyra och oundärliga för oss. Snart nog torde måhända flera settlare inlytta, så att församling kan blifva organiserad och kyrka byggd. Till de kära vännerna i Ethel sändas hjärtlig tack och hälsning.

Salmon Creek har jag ännu ej haft tillfälle att besöka. Det settle-

mentet ligger längre ut från järnvägen sydost från Ethel och på gränsen mellan Lewis och Cowlitz county.

S. D. HAWKINS.

Pastorala förrättningar.

VIGDA.

Af pastor Martin L. Larson:

den 9 dec.: Gust. Anderson och Annie Olson, båda från Seattle;

den 10 dec.: Eugene Auger och Ina Knight, båda från Seattle;

den 14 dec.: John Henry McAchran från St Louis, Mo., och Tillie Tullockson från La Crosse, Wis.

den 16 dec.: John W. Coggan och Ingrid Person, båda från Seattle;

den 23 dec.: Adolph Johnson och Carrie Carlson, båda från Seattle;

den 30 dec.: Gust. Peterson och Victoria Nelson, båda från Port Blakeley, Wash.;

samma dag: John Albert Palmgren och Emily C. Blomberg, båda från Seattle.

Af pastor J. Jespersion:

den 2 nov.: Peter M. Berkman och Beatrice Louise Erikson, båda från Spokane, Wash.;

den 16 nov.: John Anton Walden från Bonners Ferry, Idaho, och Agda Maria Valien från Helena, Montana;

den 18 nov.: Otto N. Weinström och Ingeborg Christina Nelson, båda från Spokane, Wash.;

den 25 nov.: Otto Emil Hyytiainen och Minnie Niemi, båda från Spokane, Wash.;

den 2 dec.: Emil Raide och Lidia Savala, båda från Spokane, Wash.;

den 16 dec.: Wm. Ossian Blumquist och Agda Peterson, båda från Spokane, Wash.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

den 14 nov.: Olof Nelson och Elisabeth Palm;

den 20 nov.: Gus E. Boström och Jennie Cajander;

den 22 nov.: Oscar Lidberg och Maria F. Berglund;

den 9 dec.: John E. Wicks och Marie O. Cederberg;

den 15 dec.: Frans M. Mattson och Esther O. Erlandson;

den 23 dec.: E. F. Libke och Clotella Johnston;

den 24 dec.: Emil Hedman och Maria Petterson.

DÖPTA.

Af pastor Martin L. Larson:

den 3 dec.: Ofilia, dotter till mr och mrs Julius Ohman, Seattle;

samma dag: Emil Rurik Waldemar, son till mr och mrs Emil Erickson, Fremont, Wash.;

den 10 dec.: Elsa, dotter till mr och mrs Frank Lillquist, Ballard, Wash.;

den 24 dec.: Albert Wilhelm, son till mr och mrs Matt Erickson, Getchell, Wash.;

samma dag: Johannes Alfred, son till mr och mrs Matt Erickson, Getchell, Wash.;

den 31 dec.: Ruth Valborg, dotter till mr och mrs August Engdahl, Fremont, Wash.; (modern medlem).

Af pastor J. Pespersion:

den 12 nov.: Berta Carolina, dotter till mr och mrs Peter Wilhelm Peterson, Spokane, Wash.;

samma dag: Leroy Harald, son till mr och mrs Carl Johnson, Spokane, Wash.;

den 13 nov.: Albin Herbert, son till mr och mrs Samuel Johnson, Coeur d'Alene, Idaho;

samma dag: Irvine Milton, Delmore Theodore, Jennie Linnea, barn till mr och mrs August Carlson, Coeur d'Alene, Idaho;

den 16 nov.: Inez Lucia, dotter till mr och mrs Andrew Victor Carlson, Morrison, B. C.;

den 26 nov.: Victor Alix, son till mr och mrs Peter Alfred Söderquist, Spokane, Wash.;

samma dag: Vira Constantia, dotter till mr och mrs Bjärne R. Svenggaard, Spokane, Wash.;

den 14 dec.: Ruby Isabel, dotter till mr och mrs August Nelson, Spokane, Wash.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

den 18 okt.: Hannah Genoveve, dotter till mr och mrs Martin Anderson, Chinook, Wash.;

den 26 dec.: Beatrice Madeline, dotter till mr och mrs John Peterson, Mist, Ore.;

den 1 jan. '06: Anton Cecil, son till mr och mrs Anton L. Josephson;

samma dag: Stanley Evald, son till mr och mrs Otto Sund.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 17 dec.: Lawrence Chester, son till mr och mrs August Johnson, Moscow;

den 21 dec.: Mary Evangeline, dotter till mr och mrs Axel P. Ramstedt, Moscow.

den 25 dec.: Joseph Harold, son till mr och mrs Victor Peterson, Moscow.

Af pastor V. N. Thoren:

den 3 nov.: Verna Almida, dotter

till mr och mrs Chas. Johnson, Everett;

den 19 dec.: Julius Stanley, son till mr och mrs Erick Jacobson, Bothell.

JORDFÄSTADE.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

den 1 dec.: C. Olstedt, 57 år;

den 10 dec.: Chas. Matters, 37 år;

den 22 dec.: Carolina Young, 33 år, 6 månader och 2 dagar.

Jesus.

Ren och klar, liksom en stjärna utur töcknet lyser fram, strålar för oss gudamänskan, ättlingen af Juda stam. Han oss sanningsvägen banar genom tusenåra skogar, vilna fåglar finna nästen, svärdens stål blir smidt till plogar, af ruiner byggas fästen. Fallna resas, sjuka helas. Som en åska ljungar han mot de stadgar, hvari delas åt en krossad lagens bann. Fariseers stolta släkte böjs för fläkten af hans ande, men år sorgens barn han röckte ljus till hjälp i mörko lande.

Angiassallets höga murar för hans kraft i spillror falla, och i breda, starka vågor reningsfloder intåg hålla. Bort ur skumma vrår och gömslen fram i dagens skarpa solljus som af gisselslag det drifves, det, som gör vår jord till — därhus, bojor lösas; trycktes suckan uti frihetsjubel vändes för ett "effata" af honom, som till Frälsare oss sändes. Men emot hans gudomskärlek alla mörkrets makter sträfvä. För den strid, som uppå korset nådde kulmen, än vi bäfva.

"Jesus" må vårt fältrop vara!
Jesus stred och vunnit segern.
Må han för vår lilla skara
ideal och konung vara!
Ty vi veta, att det ädla
mäktigt griper håg och sinne,
och allt stort och skönt i världen
uti Jesus Krist vi finne.

SIGNE.

Bön i Jesu namn öfvervinner fiender.

På 1850-talet började i Gälle några få äldre kvinnor att samlas till små andaktsstunder på aftnarna. Kretsen höll ihop och förökades, men kvinnorna kände det ofta svårt att vid sin uppbyggelse icke hafva dem med Guds ords förklaring och tillämpning. De beslöto då att bedja Gud sända dem någon gudfraktig

och snäll undervisare i evangelium. Det var ju inte mycket hopp om bönhörelse, ty ännu hade ingen af det manliga släktet infunnit sig till sammankomsterna i god afsikt, men väl hade det händt, att pojkar och vuxne män samlats utanför fönstren och porten och fört allehanda oväsen för att oroa de församlade. Ja, äfven förständiga människor med bildning och samhällsställning kunde icke betrakta detta tilltag, att samlas omkring Guds ord i husen, annat än som religionsbrott och synd emot Guds och människors bud. Stadens tidning aftryckte för gummornas skull konventikelplakatet och uttalade sitt högsta ogillande, ja, man var allmänt ense om att stämpla som oerhördt och brottsligt, hvad som berättades förekomma i Forslunds gård vid Bergsgatan. Och för visso var det ju också rätt tänkt, om man höll sig till den allmänna meningen och lät den gälla högre än Guds ord. Bland de män, som gingo mest vildt tillväga, när det gällde att störa "samlingarna", var en pumpmakare Bostrom. Men just han var den, som kvinnornas bön fick genom Guds hjälp öfvervinna. Af denne Saulus vardt en Paulus. Och sedan så skett, och han allt mera kommit in i ordet och nåden, fick han blifva den, som för de församlade förklarade ordet och vittnade om Kristus. Sedermera slöto sig flera män till kretsen, som, eftersom den växte och blef större, fördelade sig på olika ställen i staden, så att till sist fyra samlingsplatser förefunnos. E. R.

Redo.

Det var en vinterdag vid nyårstiden. "Tyst är skogen och nejden all, lifvet därute är fruset", men inne i villan är det lif och rörelse. Det är nära midnatt, men från alla fönster strömma ljussken vänligt ut i natten. Och vandraren, som går förbi ute på landsvägen, tänker för sig själf: "Där vänta de någon i kväll."

Ja, de vänta, allt tyder därpå. Ljusa gestalter röra sig därinne, om-länksamma händer göra de sista tillredelserna, och vänliga ögon taga åter en öfverblick öfver det hela för att möjligen upptäcka ännu något som fattas. Ändtligen är allt ordnad så hembrefligt som möjligt: Julgranen är prydd, ljusen i lampor, kronor och stakar tända, och julberdet är dukadt. Allt är redo, men

ingen talar om att sätta sig ned till måltiden eller att gå till hvila. Man gör ett försök att fästa tankarna vid innehället i en bok nu, då allt är i ordning, men det går ej riktigt bra: tankarna äro på annat håll, boken lägges ihop, hufvudet lutas i handen, och örat spejar efter hvarje ljud.

Bjällerklang, hör! Den väntade är här! Är det möjligt? Nej, det var nog ett misstag. Ut bär det i alla fall, och snart vittna glada röster ute i förstugan om att han är kommen, husets herre, den väntade. Och han träder in i salen, ett ljust leende breder sig öfver de ädla dragen, han känner, att han varit väntad.

Till hvilken levande predikan det vardt för mig: "Om han kommer i den andra eller den tredje nattväkten och finner dem så, saliga äro de tjänarne."

Att du värdes finna mig så, när du kommer, det gif, o Herre Kriste!

MAJA.

I mörker och djup natt.

Ilno, hvars lille son också heter Ilno, är en mycket bekant man i sin by, ty han hör till trollkarlarnas sällskap, och om det än finnes flera af dem, som hafva större inflytande än han, så fruktas han dock af dessa stackars okunniga människor, som tro honom i stånd att förtrolla sina grannar och välla deras död.

Det händer nämligen ytterst sällan, att ett dödsfall anses komma af naturliga orsaker. Antingen har en trollkarl genom sina besvärjelser framkallat döden, eller har en död fiendes ande åstadkommit sjukdomen, eller också, om någon dör genom att falla ned ur ett träd, eller drunkna genom att segla omkull med sin kanot, så har han fallit offer för sin egen skyddsandes vrede. På grund af denna tro beskyldes nu Ilno att hafva vållat en och annan af grannarnes död, och man ansåg, att han ägde kraftigt verkande medel, hvarmed han kunde förtrolla människor. Folket i byn beslöt därför att taga hämnd på honom, tog honom fången en natt och band honom fast vid ett träd för att, som de sade, döda honom. När ryktet härom kom till handelsstationen, blef en soldat strax sänd för att befria honom. Då Ilno emellertid icke längre kände sig säker i sina gamla förhållanden i byn Baringu, öfvergaf han sin lydiga och flyttade till ett nybygge vid floden i närheten af sta-

tionen, ty här hoppades han finna beskydd.

En tid efter flyttningen fick den ene af hans söner, som hette Ilno liksom fadern, en sjukdom, som yttrade sig i utslag öfver hela kroppen. Så vidt vi kunde förstå, var han sex år. I Kongo känner ingen af de infödda sin ålder, ty här beräknar man tiden endast efter hvarje nymåne och efter flodens periodiska stigande och fallande. Ilno var ett litet stackars utsvultet barn, men besökte regelbundet skolan, till dess han blef sjuk och då tillsades att stanna hemma för att icke med sin sjukdom sprida smitta bland de andra barnen.

Efter en vecka frågade läraren, om Ilno nu snart var bra igen, men då svarade hans broder Igolongo: "Nej, han dog i går."

Vi blefvo ytterst häpnad vid denna underrättelse, det var ju så få dagar sedan vi hade honom ibland oss.

"Han skall väl då begravas i dag?" var vår nästa fråga.

"Nej", svarade brodern, "far kastade honom i går i floden."

"Kastade honom i floden, hvad menar du med det?"

"Ah", ropade flere barnaröster, "vet ni inte det att det brukas hos oss, att när någon ligger för döden i en sådan sjukdom, så kastar man honom i floden, och så dör han."

Och liksom för att göra saken litet tydligare tillade ett af barnen: "Och så flyter han, tills han dör, och så äta fiskarna upp honom."

"Men håller då inte din far af sina barn?" frågade vi brodern.

"Nej, det är bara mor, som brukar bli ledsen, när far gör så. Ilnos mor är död."

Huru förfärligt för våra engelska öron! Men sådana ting äro icke ovanliga i Kongo. Ilno, fadern, har många gånger hört evangeliet förkunnas, men är fortfarande hedning. Han är icke bättre och icke sämre än största delen af folket i Kongolandet — en vanlig man, sådan man möter hvarje dag. De båda andra sönerna, som Ilno har kvar, Igolongo och Roko, äro förståndiga, väl begåfvade barn, om än kläna till kroppen. Den äldste har gjort stora framsteg i skolan och kan läsa testamentet på sitt eget språk. Mätte dessa båda aldrig få dela sin lille broders öde!

Bed, att Jesu Kristi evangelium må tränga in till de arma hedningarna, och göra dem till lyckliga kristna — då skola de ock blifva ömma föräldrar.

ALICE S. HARRIS.

Hjältemod.

En liten gosse var anställd som trumslagare vid ett amerikanskt regemente i början af inbördeskriget mellan nord- och sydstaterna. Han hade genom sitt goda uppförande allmänt tillvunnit sig officerarnas gunst. En dag råkade han gå förbi deras tält, under det de sutto kring dryckesbordet. En officer ropade till honom att komma och dricka ett glas med dem. "Nej tack", svarade gossen, "jag smakar aldrig starka dryc-

Madison Lumber Co.

Dealers in all kinds of

Building Material

Coal & Wood. Moscow, Idaho

O. C. CARSON Grocerier

Billigaste och bästa platsen att göra
sina uppköp. MOSCOW, IDAHO

COLLINS & ORLAND HARDWARE CO.

General

Hardware

Moscow, Idaho

Svenskt apotek

Doktorsrecept ifyllas prompt
och omsorgsfullt.

Färger, Oljor, Böcker, Skrifmaterialier och allt, som tillhör en välordnad apotekarerörelse alltid på lager.

C. V. JOHNSON

Troy, Idaho

OLSON & JOHNSON Möbel- & Järnhandel

Stort lager & Priserna de billigaste
Troy, Idaho.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herrekliperings-artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - IDAHO.

J. A. BJÖRKLUND

Kom och bese mitt rikhaltiga lager af

VAGNAR & FARMREDSKAP.

TROY, - - - - IDAHO.

Det bästa är alltid det billigaste, och
det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Endast bästa arbete utföres å

Moscow Steam Laundry

H. P. EGGAN.

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insättas i ram.
Rikhaltigt förlag af tafflor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office. - Moscow, Idaho.

CHILDERS & CHILDERS

Fresh and Home-made

CANDIES, ICE CREAM & SOFT DRINKS

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Hagan & ushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för biff,
fläsk, färskött och fjäderfä.

HODGINS,

Drugist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Motter, Wheeler Co.

The Leaders

MOSCOW, - - - - IDAHO.

JAP-A-LAC

Wood finish, Floors, Furniture, etc.

The Gem City Hardware Comp., Ltd.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Columbia

Published monthly by Augustana Book Concern
Rock Island, Ill., Price 50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class
mail matter.

ker." "Du måste", återtog officeren. "Jag kan det ej", svarade gossen med ett bedjande uttryck i rösten. Öfversten, som lyssnat till samtalet, utbrast nu: "Vet du inte hvad olydnad mot öfverheten kostar dig? Du tömmer ditt glas, annars går du i arrest." "Olydnad mot Gud kostar mig ännu mer", var gossens ödmjuka, men bestämda svar, "och jag vågar ej utsätta mig därför. Min fader dog af dryckenskap, och då jag skulle begifva mig till lägre, måste jag först såsom inför Gud lofva min mor att aldrig smaka en droppe af berusande drycker. Och med Guds hjälp skall jag hålla det löftet." "Gå din väg!" röt öfversten. "Du blir aldrig en riktig soldat!" Öfversten hade rätt. Den lille trunslagaren blef ej bara "simpel soldat", men med tiden en högt stående, tapper och framgångsrik officer, känd, aktad och värderad samt före sin död höljt med ära och utmärkelser. — En enkel berättelse, men ett stort bevis på verkligt hjälted.

En själs monolog.

Jag måste dö en gång. Huru snart — det vet jag icke — icke heller hvar eller huru. Törs jag gå in i döden sådan som jag nu är? Är jag beredd till det?

Jag måste uppstå från grafven igen — och blifva dömd — och efter domen skall jag antingen blifva lycklig — eller olycklig — i evighet! Jag kan icke undslippa detta. Är jag då redo att möta Gud i domen?

Jag måste ångra min synd — och sky den — eller bli förtappad. Ingen syndare som icke gör bot, kommer till himlen. Kristus har gifvit ram däruppe för den störste syndare, men icke för den som icke ångrar. Har jag då ånkrat? Har jag någonsin ropat till Kristus och anförtrött min själ åt honom?

Jag vill icke längre feget vika undan för samvetets röst, icke tysta den med undanflykter och ursäkter, jag känner att jag aldrig får frid förrän jag gjort upp min sak med Gud. Gud hjälpe mig därtill. Ja, i dag, just i dag. Herre Jesus, tröls mig! Herre, sänd din Helige Ande in i mitt hjärta! Herre, lär mig att bedja! Herre, glöm mig icke. Amen.

WESTERN WASHINGTON with its vast bodies of timber, affords ample opportunity for the establishment of *lumber and shingle mills*. The soil when cleared, is exceedingly productive, and fruit, grain and vegetables grow in great abundance. These find a ready market in the lumber camps, the larger cities, and the Alaska trade. Government timber land can still be secured, while cut-over lands, suitable for dairying and truck gardening, can be purchased at reasonable prices along the Northern Pacific Railway, between Seattle and Sumas.

For maps and full information regarding this and other regions along the Northern Pacific Railway, ask for Series H 212. Write to

C. W. MOTT, Gen'l Emigration Agent,
Northern Pacific Ry., St. Paul, Minn.

MOLINE PIANON & ORGLAR

Äro till alla delar mera omsorgsfullt byggda än alla andra och hafva således en mera klar och fyllig ton samt vara längre. De säljas nu billigt. Kataloger och prislister erhållas gratis genom att tillskrifva

J. PETERSON & CO., - Moline Ill.

Parker Printing Co.

Tryckeri, Bokbinderi

RUBBER STAMPS, BLANK BOOKS

1215 RAILROAD AVE. BELLINGHAM, WASH.
Phone Red 203

BELLINGHAM,

Whatcom co., Wash.

erbjuder stora fördelar

Beläget invid Puget Sound. Har ett ideelt klimat. Inga åskstormar, cykloner eller skadedjur. Ideelt för fruktodling och boskapskötsel. Flera tusen acres land ännu oppodlade. Har transkontinentala järnvägar, som stå i direkt förbindelse med handels- och sjöfartsindustrien. Fördelaktigaste läge för stora fabriker och verkstäder.

Vi sälja stadslotter för
\$25.00 vid inköpet och
resten i fem dollars
månatlig afbetalning.

Bellingham Bay Improvement Company

(The Townsite Co.) Depot Bldg., R. R. ave.

Henry Engberg

Apotekare
och kemist.

BELLINGHAM, WASHINGTON

Real Estate First Mortgages

14 Years Experience in Whatcom Co.
Only Conservative Loans Made
Personal Examination of all Securities
Titles Carefully Examined

We look after taxes and insurance, collect and remit principal and interest promptly without charge. We invite correspondence.

Thomas & Simpson Investment Agents

Cor. Holly and Bay Streets Bellingham, Wash.

P. L. HEGG, Fotograf

Gör förstoringar i alla grader.
Vyer, vykort och Souvenir Album i sorterade lager. Stort lager af fotografmaterialer och tafvelramar. Lägsta priser
1255 Elk Street, Bellingham, Wash.

A. G. WICKMAN THE TAILOR

210 E. Holly St., Bellingham, Wash.

Bellingham Bay & British Columbia R. R. Co.

—TIME CARD—

Effective October 29, 1905.

Trains arriving at Bellingham at 12:05 p. m. and leaving Bellingham at 3 p. m. connect with Canadian Pacific Railway at Sumas.

Trains leave Bellingham.

No. 1—Passenger, daily, 3 p. m. for Sumas, Maple Falls, Glacier, Vancouver and all points east.

No. 3—Passenger, daily, except Sunday, 5 p. m. for Everson and Lynden.

No. 5—Mixed, daily, except Sunday, 9:25 a. m. for Sumas and intermediate points.

No. 7—Passenger, Saturday only, 9 a. m. for Everson, Lynden, Sumas and Glacier.

Trains Arrive Bellingham.

No. 2—Passenger, daily, 12:05 p. m. from Glacier, Sumas, Vancouver, and all Eastern points.

No. 4—Mixed, daily, except Sunday, 9 a. m. from Lynden.

No. 6—Mixed, daily, except Sunday, 4:30 p. m. from Sumas.

No. 8—Passenger, Saturday only, 6:25 p. m. from Glacier, Sumas and Lynden.

A. BRANIN,
Asst. Supt.

J. J. DONOVAN,
Gen. Supt.